

By-li spěwał,
Pílnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosé ma;
Boh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwo.č da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočň ty.

Z njebjes maná
Njeh si kbnar a
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Boh podá,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedželske kopjeno. •

Budyschin

16. meje 1926

Bauken

Čižichč a nallad Šmolerjez knižicziščezěrnje a knižatnje sap. družst. s wobm. ruk. w Budyschinje.

Wužadza lóždu kobotu a plačzi běrtlětnje 78 stotych pjenježłow.

Čraudi.

Čf. 2, 4—10.

Znył hwět džěli šo do dweju džěłow, do žiweho a do morweho kraja, a kaž je na hwěcze, tak je tež w šchěsczanstwe. Drje čže Boh wšchěm čłowjekam žiwjenje, wěcžne žiwjenje dacž, ale kěłko je jich runje w našich dnjach, kiž jo měcz no-čhzedža. Tohodla widžimy tnych jennyč morwonych we šwojich hrěchach a druhich žiwonych pšes wěru do Khrystuža Jesuša. Je pak tak, dha dyrbi šebi lóždn šchěsczižan pšezjo sažo praščenje pšchedpołožicž: Sslušech ty k morwym abo k žiwym? Pšecželo, šy šo šnadž hižo husto prózował, se šmjercže ke žiwjenju šo pšchěbđžicž. Jako jelaň jachli po šymnej wodže, tak šdychuje twoja dušcha po Bošy. Twojej dušchi čže šo picž po Bošy, po žiwym Bošy, a čžim staršchi budžesh, čžim wjetšche je žedjenje a žadanje po Bošy, čžim horzišcha twoja próst- wa wo njebieske kralestwo. Njemóžesh žiwjenje a pšes njo Bože kralestwo dostacž? Wěcže, ale jenož na jenym pucžu! Šswjaty japoshtol čže čži w našim tekicže tutón pucž po- kašacž, hdnž praji:

Boh je na š | K h r y s t u š o m ž i w y c h | s c ž i n i k !

W žiwjenju šy šo šnadž hižo ras s ludžimi šetkał, kiž běchu žyle hinaschi dnžli ty, pobožnišchi ludžo, kotrymž Bože džěcžatstwo s woczow šwěcžesche. A hdnž šy widžal, kał šcžer- pliwu woni w čžěknosčzi běchu, abo kał wjekeki w nadžiji běchu, abo kał štrochtni w Bošy běchu, dha šy šebi myšlił, bnych mohł tola tež taški šbožowny čłowjek ras bywacž. Šsn šnadž tež ras tajkeho čłowjeka šo prašchal, abo hdnž nješy to čžinił, dha čžin to ras, kał je to čžinił, šo bu tajke Bože džě-

czo. Kajke wotmołwj. budžesh wot tajkeho praweho Božeho džěcžca dostacž? Wón njebudže tebi powědacž wo šwojim próz- zowanju wo Bože džěcžatstwo, njebudže tebi prajicž, ja šym wšchědnje na mni džěłal, šym wšchědnje špytał se šwojeje mozy jedyn hrěch pšchewinncž. Ně, jeho wotmołwjenje rěka hinał. Wón budže tebi wušnacž: s hnady šym šbožny šcži- njeny pšes wěru, a to nej wote mnje; Boži dar to je; niž je škutkow, šo by šo nihto njełhwalil. Wšchitzy wjekeki šche- scžijenjo to wobšwědcža, niž nam, Knježe, niž nam, ale Twojemu šwjatemu mjenu šlušcha čžescž.

To je pak, pšchecželo wěč to, to je jenicžki pucž tež ša tebe k wjekelemu Božemu džěcžatstwu. Kajke je tež twoje dotalne žiwjenje bylo, šy se šwojeje mozy wopravđže do- přědka pšchischoł? Šdnž je jedyn šo prózował, dha je to našč Luther by! A šhto je jeho wušnacže w tynšnosčzi wutrobny? Moje hrěchi, moje hrěchi. Šalle w tym wokomiku budže šwo- jeho žiwjenja sažo wjekeki, jako Šbožnička Khrystuža ša- pšchimnje a šo k wušnacžu pšchěbđži: niž se škutkow, ale s hnady šym šbožny šcžinjeny pšes wěru!

S hnady! Šo móžemy to tak čžěžko šrosjmicž a šapschim- nncž! My njemóžemy šami se šwojeje mozy móšt do njebješ twaricž, ně, Boh tón Knjes dyrbi k nam pšchincž, dyrbi šo k nam pšchihilecž s hnady. Boh šam móže tebe šhudeho prošerja s bohatym čłowjekom šcžinicž. Nječhaš to wěricž? Šlaj tola, hdnž twoju bibliju, to šłowo wěrnosčže čžitaš, dha tebi wšchitzy profetojo a japoshtoljo wobšwědcža a wob- kručža, jenož s hnady. Šswj. japoshtol Jan šhwali (1. Ja- na 4, 9—10): Na tym je šo šjewika ta lubosčž Boža k nam, šo Boh šwojeho jenicžkeho narodženeho šyna je do šwěta pó-

blať, so bychmy psches njeho žiwi byli. W tym wobsteji ta lubosć: niź so hmy my Boha lubowali, ale so je wón nař lubował a pobjať swojeho hyna, so by sjednanje byl sa nasche hrěchi. Eswj. japoschtol Pětr wysła (1. Pětra 1, 3): Křwa- leny budź Bóh a tón Wótz nascheho Kņjesa Jesom Křnsta, kiž nař po swojej wulkej hmiłnosći i nowa porodził je na žiwu nadžiju psches horjestacze Jesom Křnsta wot morwny. Eswj. japoschtol Pawoł wusnaje (1. Tim. 1, 15): To je sawěscze wěrnó a jara doštojne słowo, so Křnstař Jesuř do hweća je pschischoł hrěschnikow sbóžnyh cžinicž. Sšto wupraja wschě tute słowa hromadže: i hnady scže wy sbóžni scžinejni psches wěru!

S hnady! Luba spróžna a wobcžežena duřha, pschindź a pschitřwaj wschě twoje hrěchi, wscho, sštož tebi žiwjenje tať cžežke cžini, se słowom hnady. Doteľ ma Bóh tajku horzu lubosć k nam, tohodla cžini nař, kiž bėchmy morwi w hrěchach, žiwnyh, tohodla nam praji: Ja hmy žiwy a wy dyrbicze teź žiwi bycž i hnady. S hnady! Kať wjeřela je nascha wutroba, hdyž po cžežkej smje w nalěcže słonczne pruhi Božeje pscheczelnosće sažo hwećza, kať so wjeřelišche, jako so tebi w nusu žiwjenja po cžežkich hodžinkach khorosće twój Bóh sjewješche a tebi pomhasche, a jako hmy pntnył, twój Bóh je hiščcže žiwy, ale kať sbóžna je nascha wutroba, hdyž so Bóh k nam w Křnstařu Jesuřu pokhili a nař na swoju wutrobu cžeňje a nam, hdyž hweđomnje nař wobřoržicž chze, praji, budź jenož i měrom, i hnady dyrbi so cži wschitko doštacž, dyrbi so cži doštacž njebjeska sbóžnosć.

Ty prajiš, byh to pať mohł teź w mojim žiwjenju, na mojej wutrobje pntnyč. To wschať móžesh, hdyž hwy. japoschtol Pawoł praji a psche. Jako my morwi bėchmy w hrěchach, je nař i Křnstařom žiwny scžinił, teź je nař i nim sbudžil a hoby i nim na njebjeske řadžil w Křnstařu Jesuřu, dha njeje to jenož swojej wořadže tať piřať, ně, wón je to na řebi pntnył! A psches tajke řhonjenja žiwjenja dyrbiš teź ty hič. Bóh chze, so by wschitkim ludžom pomhane bylo. Nihdže w hwyatym piřmje nješteji, so je Boža wola, so dyrbja jenož někotři wuswoleni Bože džěcžatřstwo doštacž a drusu řu i njebjeskeho kraleřtwa wusamkņeni. Ně, sšto hmy, a sštož hmy a kať hluboko hmy řnadž w hrěchach padnył, teź ty móžesh a dyrbiš řhonicž: Bóh scžini nař žiwnyh, a to tohodla, doteľ so stanje i hnady! Hdyž njeřny hiščcže nicžo wo sbóžnosći a křařnosći Božeho džěcžatřtwa řhonił, dha njeleži to na Božeji woli a na Božeji hmiłnosći, ale jenož na tebi, so njeřny ty chnył, so hmy ty pschezo Božeji woli a hnadže napschecžiwó džěkať. Kať je tebi bliřko pschischoł? Tu bė w hodžinach wjeřela, tam w řchžu a tynschosći; kať je cže chnył na wschěch pucžach žiwjenja k řebi cžahnyč. Wón je cže kóždu njeđe- lu psches słony k řebi pschepřnył, wón je so cži sjewił w Božim domje w słowje, wón je k tebi pschischoł a do twojeje duřche sacžahnyč chnył w hwyatym Božim wotřasanju. Esw ty woprawdže wocžinił? So njeřny to cžinił, so njeřny na jeho hlóř, jeho wabjenje, jeho napominanje, jeho warnowanje pořłuchať, ale so hmy dale hwoje pucže řchoł, pucže kiž cže wjeđachy do hrěchow, to je twój najwjetřchi hrěch, to je twoja wulka wina. Kať chzeš a dyrbiš to sažo wurunacž? Psches hwoju móž? Ach njeđaj řebi řanu próžu, ty hmy řlaby, twoje džělo, twoja sařłužba nicžo njeje, nicžo njeplacž, wscho so stanje jenož i hnady. A Božeje hnady a hmiłnosće njeje kónž. Tať dži k Jesuřej, wón steji džěňka sažo psched tobu, a ty dyrbiš řhonicž: Ja bėch morwny a hmy nětko žiwy. Kať so stanje, so žiwjenje, wěcžne žiwjenje w tebi nastanje, to je potajřstwo. Kaž njewěř, kať cželne žiwjenje nastanje, tať njebudžesh řhonicž, kať wěcžne duchowne žiwjenje nastanje.

Ale hač žiwjenje mař, to móžesh wjeđicž. W naturje wi- džiš, hdyž ma řhtom hiščcže plody, dha je w nim žiwje- nje. Tať pokasuje so teź pola Božeho džěscžza na dobrnyh řłutkach, hač žiwe je abo niź. Praschej so, kať steji pola te- bje, a tón Kņjes dať tebi hnady, so móžesh wyřacž: Bėch morwny w hrěchach, ale Bóh je mje i Křnstařom žiwneho scži- nił i hnady! Hamjeň.

Sawjeđeň řnutřlowneho miřionřtwa w Hrodžisšču.

Cantate ewangelski džěň a jeho řriedžiščcžo Budnyřin! Rogate džěň řnutřlowneho miřionřtwa a jeho řriedžiščcžo Hrodžisščo! Tu a tam je so wscho derje radžiko!

Dopořdnja we 8 hodž. řaswonichu Rogate nasche nowe řwony řa řerbřku řwjeđeňřku Božu řłužbu, ře kotrež bė wulka nutřna wořada pschischwatała. Eswjeđeňřke přeđo- wanje měješche k řarať Domasčka; řačoži so na Mark. 7, 31—37. řephata, to je wotew řo! Wotew řo wucho, so řłnyřisč wo nusu bratřow! Wotew řo wutroba, so řo řre- ješ řa řłužbu lubosće! Wotew řo wócžko, so wohladasč Bože řohnowanje! Tať řěcžesh řwjeđeňřki přeđar wo džě- le lubosće, kotrež řnutřlowne miřionřtwa wukonja a kotrež mamny my i nim wukonjecž a tať wořasche wón do džěla lubo- scže wořadnyh a hořci, kotřiž bėchu i daloka a i bliřka, řamo se řodžiřřkeje wořady pschischwatali.

Popořdnju w 3 hodžinach řaswonichu řwony i nowa. Němřka Boža řłužba řo řapocža a nasč Boži dom bė pořny nutřnyh, jako nasč krajny biřkop dr. řhmels do njeho řastu- pi, pschewođžany wot ředmjoch duchownyh a wot wořadneho řastupjeřřtwa. Mat. 9, 36—38 bė řačož řwjeđeňřkeho pře- dowanja, kotrež biřkop — a to k přěnjemu řasej w řerbřko- němřkej wořadže — džeržeshche. Sštož je nam prajił, to po- damny řkrocžene w řcžehowazym. Nutřni a hnyčři pořłuchach- my wutrobu jimazym řłowam doštojneho řņjesa, kotřny tam na řlěty wupnyřeneho Božeho doma steješche, hižo se swojej wořobnej postawu a se hwojimi řlěbrno-bělymi wlořami wschěch k cžeřcžowanju wabjo. A k tomu jednore, ale pať lu- bosće a pominanja a modlenja poľne řłowa! Drje kóždemu wotřanje tuta nutřnosć njeřapomnita.

Wořebity hwyatocžny řas dořta zřny řwjeđeň i tym, so pořauniřtojo i wokolinny řobuřłłkowachy, kotřnyhž popořdnju wjeđnił pořauniřkich řhorow Łužicy, k řarať Stamm-Wosbork- řki řam wjeđeshche. Sščłoda, so po němřkej Božeji řłužbje wjeđro jim řakaja, hiščcže psched Božim domom dale piřacž. Tuta řwólniwosć naschich řužiř. pořauniřtow, taťle zřřkwiniř- řkim wuhotowanjam pořłužowacž, je wscheje cžeřcže hódna, jej řłuscha nutřny džak! Kņje tať řłužeshche teź k řantor ře- triř se hwojim řhorom řwjeđeňřskemu wuhotowanju tutoho wořebiteho dnja, řa kotřny bė řebi wořada hwoj řjany Boži dom teź pěňje wupnyřika. Do zřla bė popořdnju 10 duchow- nyh i wokolinny na řwjeđeň pschischwatała.

Se řwjeđeňřkeho přeđowanja nascheho krajneho biřkopa budž tu řcžehowaze řapiřane řa tnyh, kiž bėchu řobu, a ař tnyh, kiž tam řobu njebėchu: řo řačožiřřchi na Kņjesowe řłowo i Mat. 9, 36—38 a dopomniřřchi na Rogate-njeđjelu i jeje wořanjom k modlenju, wupraji mjes druhimi tole:

Modlcže řo řa nasč lubny lud! Pschetož nusa je wulka, — řně řu bohate — maľo je tnyh džělaczerjow. řehodla prošcže wo džělaczerjow řa řně! — —

Kaž tehdy, tať hlada teź džěňka tón Kņjes i wócžkomaj řmilenja na nasč lud. Njeđyrbjal wón to prajič: „Mi je řel teho luda, pschetož woni řu řawutłeni a rořhonjeni, jako

Nańſchi fěrľuſch. *)

Po ſwojim hłoſku.

Stónzo kaſ ſtoto ſ bñſchczenjom jaſne
t mjeſam tu naſchim bliſi ſo kraſne
a dawa ſwětło, kiſ luboſne je.
ſłowa a ſtawy mi wotpoczowachu,
nětko pať ſaſo do ſłuſžby ſo wſachu,
a jaſnoſcſ njebjęſta wobdawa mje.

Nětk wocſi mojej widſitej ſ nowa,
ſchtoſ je móz bała Boſeho ſłowa,
ſo jeho ſhwalba ſo roſnoſchuje,
a je doſcſ ſjawne, hđže poboſni dóńdu
jónu, hđſ w pokoju ſe ſwěta póńdu
do raja, hđžeſ precſ wſcha ſachodnoſcſ je.

Spěwajmy Bohu, pſchinjeſmy wſchitto
ſwólniwje jemu ſa wopor nětko,
ſchtoſ lubto naſche a bohaſtwo je!
Najlěpſche naſche pať poſticſzowanje
je pſchezo wutrobne podſaťowanje,
to jemu wulke je radowanje.

Wječor a rano ſtaroſcſ je jeho,
kať by naſ ſchitať, wumohť je ſteho;
ſame to Boſe je ſtutkowanje.
Hđſ lehnycſ džemy, je pſchitomnoſcſ jeho
ſchit naſch a ſtawozym ſchadſa nam ſ njeho
ſmilenja Boſeho poſticſzenje.

Wſchě ſwoje myſle ſběham ja t tebi,
ſo tyto by, ſchtoſ přjódłwať ſym ſebi,
a derje wſcho by ſo poradiť.
Nahrabnoſcſ ſkupa a ſedſzenje ſměſchne
po domje bliſſcheho, ſchtoſ je wſcho hrěſchne,
budſ mojej wutrobje njeſnate wſcho!

Daj mi na wſchitto ſ wjeſelom hladacſ,
ſchtoſ ſměje ſuſhod, a ničjo ſej ſadacſ,
ſchtoſ mike twoje je ſohnowanje!
ſrěchi a hańbu, kiſ njeſcheczel lecſe,
a ſ ni- i ſwěće a njeſboſe plecſe,
njech wſcho to ſdalene wote mnje je!

Čłowjecſne bñcſe, ſchto tole běſche?
Po ſhwilſy wone do prócha džěſche,
kať bórſy ſmjertny duch ſaduwaſche!

We wſchitkim wſcho ma ſo ſhubicſ a ſhincſ,
njebjo a ſemja ſo dgrbitej minycſ,
bñcſ to, ſchtoſ bylo do naſtačſa je.

Wſchitto ſo minje, Bóh pať ma bñcſe,
a jeho wola widſecſ da tycſe,
ſo jeho ſłowo je mjeſachodne.
Sboſo a hnada ſtej wobſtajnje jeho,
hojitať duſche ſe ſtonanja wſcheho,
taťle ſu na pſchezo wuſtrowjene.

Boſo, kiſ króna woſtanjeſch moja,
pſchitryj a wodať doťh miſoſcſ twoja,
ſo budſe pſched tobu wuhabñjeny!
ſewat pať wodſ mje ty po woli ſwojei,
dowěricſ ja ſo čſzu miſoſcſi twojei;
ty wſchehomóſny wſchať, Boſo mój, ſy.

Čhzeſch-li mi dawacſ potrebu moju,
ſpočſ pſchezo ruku póſnacſ mi twoju,
a ſłowo ſwiate klineč wě duſchi mi:
Bóh je najwjetſche, najrjeńſche, najwſchſche,
Bóh moje lubto najſłódsche, najdroſſche,
ſe wſcheho jenat najluboſniſchi.

Čhzeſch-li mje wſchicſ, ſe ſoľdžom ſwěćicſ,
pod ſchizom tu mje ſčjetpliwocſ wucſicſ,
— derje, čſiń, kať to ſo ſpoboba čſi!
ſchto dobre budſe a wuſitne ſa mnje,
wěich ty ſamluťki, tuſ poľož to na mnje;
ty tola ſtajnje ſy najmilicſi!

ſichiz a wſcho horjo na lónz ſwój wuńdſe,
wchor a morjo t čſiſchinje dóńdſe,
hđſ ſaſo ſłónzo ſo poľaſuje.
Wjeſela póľnoſcſ a čſiſchinu ſwiate,
w ſahrodſe ſbóſnym tam njebjęſej datu,
ſměju; tam ſedſzenje moje mi dže. —

*) Pawola Gerhardtowy, lotrehoſ 260. poſmjertny pſchindu lěta
7. dſeń ſmaſniťa. — Wſcheloſť po wopſchjecſu a ſwojim luboſnem hłoſku;
tola po ſinajſkej twórbje, doľeſ po přenjoťnej formje (dla wuſtoſcſe
ryma) mi njemoſny běſche. — Přenjoťna twóřba mjenujſy je:

aa (5+5) + bb (5+5) + c (10)
+ dd (5+6) + ee (5+6) + c (10), to je do bromady
10 rjadłow ſ 62 ſłóſkami a w 5 rymach.
— Wſcheloſť pať ma jeno 6 rjadłow, teſ ſ 62 ſłóſkami, ale jeno
3 rymy, — taťle:

aa (×102) + (10) + cc (5+6×2) b (10).
— abo teſ (6+5×2) —

Tuſ ſo žple po ſwojim hłoſku ſpěwa.

ſodať M. U.

wowſy, lotreſ paſtyřja nimaja!“ Haj, to je naſch lud: roſ-
honjeny, roſtorhany, roſſchcſčepjeny, ſawutlenny. — Tať je to
w ſwonkownym. A wono je hiſchcſe ſrudniſcho! Teſ wulki
lud ſiwi ſo ſ teho jeneho ſóřła, ſe ſłowa ſiwjenja, ſe ſłowa
Boſeho. A w naſchim ludu! Kať je? Džecſi bywaja džě-
lene wot Boha; lud je w dalokocſi wot Boha! A tehodla
ſawutli wón, hačſ runje je t Bohu ſtworjeny. To je ta wul-
ka nuſa!

Snutſkowne miſionſtwo ſbudſuje ſedſbliwocſ ſa tu nuſu
luda, ſa naſchu nuſu, tu ſwonkownu a wſchelaku, ale to je ta
nuſa, — a na to poľaſe naſ ſnutſkowne miſionſtwo teſ, — ſo
je naſch lud ſhubit Boha ſwojich wótzow. A my mohli to
ſpacſ?! A my mohli w naſchich woſadach ſo ſpokojeć ſ won-
kownym čſinjenjom a ſadſerženjom!? Ssmny tola ſamo tať
daloko, ſo woſady mamny, w kotrychſ dſrbi duchowny najpře-
dy hladacſ, hačſ tu doſſka ſemſcherjo ſu!

Chriſtuſ je pſchichoť, ſo by čłowjekow ſ dalokocſe wot
Boha dowjedť do bliſkocſe Boha, t Bohu, — teſ naſch lud! —
ſchto mohť to nětko ja čſinicſ, ſo mój lud njeſawutli? ſchto
čſiniſch ty ſa ſwoju woſadu? ſchto čhzeſch ty ſa ſwoju wo-
ſadu čſinicſ? Tutej praſcheni ſym tydſzenja w Budniſchinje
kóſdemu ſobu na pucſ domoj dať. —

Sa troſcht praju: Žně ſu bohate! Žně, niſ wuſnyw!
Wón widſi woſpředſ wſcheho wótemřewanja luda tola žně!
To ſtej wócſſy wěry! Taťkej čhzemny teſ my ſebi daricſ dacſ!
My nočzemny jenoſ tu nuſu widſecſ; ně, teſ žně tu ſu! So
bychu tu nětk teſ čłowjekojo byli, hromadſicſ a ſhowacſ tute
žně! Hlať, naſcha mlóđſina! Wona bu wotdžělena wot Bo-
ha, wona pnta a namaka pucſ t Bohu! Dale je tu to ſwiate
žedſzenje w čłowjeſkej wutrobje, to žedſzenje po Boſy, lotrehoſ
ſebi čłowjeſta wutroba huſto wědomna njeje! A t tomu
wſchelake druhe: to, ſo ſo žyrtej ſamoſtatna ſčſini, a to, ſo
pſches žny ſwět dže žedſzenje po ſjednocſenju žyrkwow. Haj,
tón Rñjes je na džěle! Wón čhze, ſo bychu žně ſrawike.

(Stónczenje pſchichodnje.)

Spokojene žedſzenje.

Powjeſťka ſ čſaſa Chriſtuſkowneho.

ſpiſaťka Kriſtina Ronowa.

(ſotraccſowanje.)

Tola, kať ſapocſa jemu nadobo wutroba puťotacſ! Hlať,
tam běchu hiſo te ſny luda a mjeſ nimi wěſcſe teſ wón —
Jeſuſ!

„Ja dnrbyu hacž k njemu pschincž!“ bě wón domach wob-
fruczał, ale nětk wopušcži jeho wscha swažliwošč! Wón
cžujesche, wěrjesche, tak wulki, wschehomózny Knjes je Jesuř
a so wón jenož je wobohi, khudny hrěšchny hólz. „Ale wón je
tola našch Sbožnik, to jehnjo Bože a ja jeho nusnje trjebam!
Ja dnrbyu hacž k njemu!“ Ale ach! Hacž runjež bě tak bli-
sko, hacžrunjež wjedžesche, so jeho jenož była luda wot Knjesa
džěli, šandže tola škoro zřly džen, a wón njebě hiščcže hacž
k njemu pschischol! Bě tam tola telko khornych a wschitzy trje-
bachu jeho pomoz!

Nadobo pať šastachu řo k njemu cžisščecž. Khori běchu
wustrowjeni, a tón Knjes šapocža wo kralestwje Božim rě-
cžecž. Jonatan njemóžesche ani jeho widžecž wulkich mužow
dla, kotsiž psched nim stejachu, ani derje řlyščecž tón hólz, wo
kotrnyž bě Manasse prajił, so je tak řlódki a mózný. Bě je-
mu tak wuško wokoło wutroby! „Cžehodla řym tu to pschi-
schol, hdyž jeho njemóžu ani widžecž ani řlyščecž?“ Tuž džě-
sche ř cžicha řesady wokoło, — bě řo řwoje drjewjanki wušul,
— pytajo řa řěpschim měřtnom.

Šlaj! Tamle trochu našdala, na powyšchenym měřtnje
bělesche řo wodžecžko! Tam ředžesche, hłowu na ruzy šlehnje-
nu, řnjeni Johanna Chuřowa. Wokoło njeje ředžesche
hiščcže wjazny řonow a řnježnow. Wutroba hólza ředžesche řo
řa tutymy wučžomnizami Jesuřowymy. Šdyž njemóžesche te-
ho Knjesa widžecž, cžyřsche ř najmjeńřcha řnjeni Johannje
Chuřowej dacž te řhlěby, kotrež bě řobu pschinjeřł. Wone
běchu hižo trochu twjerde, a ř wóřom mějesche řich jenož
hiščcže pjecž, ř rybow hiščcže dvě; bě dnrbyał řa pschewjesenje
dacž a řam bě tež něřhto pschetřebał. Ale řnadž tón Knjes
je tola hiščcže wřa!

řemu řo poradži, řjes toho, řo by řoho molił, dóncž hacž
ře Knjesowym wučžomnikam, a to runje w tym wokołiku,
jačo Jesuř řwoju rěcž řkóncži. Wučžomnizy běchu jeho wob-
řtupili, jačo bychu ř nim wo něcžim wuradžowali. Škónzo
cžyřsche hižo w Boži domcžł hičž.

(Škóncženje pschichodnje.)

Zyrkej a řtat.

řndženja našpomnichmy namjetny řakřkich kommunistow,
kotrež řo na řnicženje nabožiny měřja a kotrež řu hórřche řko-
ro hacž te ř řětow 1918 a 1919. Wo tym tu džęřa hiščcže
tole, dokelž řo našchemu ludej runje nětkle njemóže dořcž do-
prařicž, hdyže to duzy po pucžu je, jeli řo je dale řařędojcz-
zym myřlam, kotrež řo nětkle wot tutnych řěwnych řtron do luda
řchcžęřja, pořlyřchny a pschihileny! A to njeje našch lud
jenož w džęlacžęřřkich worřchtach měřtown, ale tež hižo na wřach
mjes ratařřkim ludom. řotajřim: „Sächřische Arbeiterzei-
tung“ wořjewja nacziřł řakonja, kotrnyž je „řjednocženřtvo
proletariřřkich řwobodnosmyřlennyč“ — „Gemeinschaftproleta-
riřche řreidenter“ — pschihotowalo a parteijam řozialdemo-
kratow a kommunistow řakřkeho řejma pschedpołožiko. Nacziřł
ma 6 paragrařow; w 5. paragrařje řteji: „**Wobřobam, kotrež
njeřku hiščcže 10 řět řtare, njeřmě řo nabožne rořwucžowa-
nje pořkicžecž.** Tohorunja njeřmędža řo do cžaka řchulřkeho
rořwucžowanja (tež niž w tych řak řnjenowanych řwobodnych
cžakach) pschi Božich řkřžbach abo podobnych zyrkwinskich wu-
řotowanjach wobdžęlecž. Šchtož pschecžiwu tomu hrěřhi, —
njech tón, kotrnyž to wuhotuje, njech řtarřchi — **ma řo na pje-
njeřach abo ř řastwom řhłowřtacz;** — tam řteji: Einschliefung
(řaft) — ře derje řak, řo wo tym nětkle hižo řhonimy! řak

budžęja wschitzy pschi pschihadžazyřnych rořkřdženjach a wólbach
wjedžecž, řa řakřu řtronu a řa pschecže a řadanja řakřęje řtro-
ny maja byčž a řa řakře niž! — —

řeleřniza je wot 1. meje řa řęřby ř mladžinu pľaczisny
wo połojzu ponižila. To je řwjeřelaze, a to njech tež našche
řchęřcžijanske towarřtwa mladžiny wuřija!

Wřhelke ř blisřa a ř daloka.

ř **Budyřina.** řiesapomnita wořtanye nam Cantate
njedžęla ře řwojim ewangelřkim řřęřdom. Dženř našpomniny
jenož hiščcže někotre licžby. řosauniřtow bě řo tu 171 ře-
řchlo; řo řu wořębje woni wjele řa derje poradženy řwjedžen
dokonjeli, to kóždy wě, kotrnyž je řich řlyřchal piřkacz w Božim
domje a wonkach. — řemřcherjow je drje dopołdnja w ře-
trowskeje a řichalřkeje zyrkwi było na 3600; na torhowschcžu bě
řo řich drje k ewangelřskemu wušnacžu na 5000, niž 3000 řaž
řndženja řtejesche, řhromadžiko. — řjech nětko tutón wušřw,
kotrnyž ewangelřki řwjedžen činił, pschinjeře dobre pľodny.

ř **Serřřka přędarřka konferęza** řjednocži řřjednu po řwřat-
řach řwoje řobuřtawy k nalětnjeje řhromadžisnje. řuta řapocž-
nje řo 3/410 hody. w Serřřkim domje. Wschitzy řerřřny du-
chowni řu winowaczři pschincž.

ř **Se Spņtez.** řiamantny řwař. řczęra móžesche přę-
dawřhi řubler, nětcžisřki wumjeńřkar, řnjęs řurij řaximi-
lian Crořtag w Spņteřach, ře řwojeje mandžęřřku řanu řlo-
rentinu rodž. řorsdorřęř řadny řwjedžen řiamantneho řwa-
řa řwjeřcžicž. řtaj řo w řęcže 1866 džęř 15. meje we řu-
jeřdžansřkim Božim domje řwęrowaloj, dokelž njewjeřta tehdy
we řucžķęřach byđlesche. řnjęs jubilar řteji w 85. řęcže,
jeho mandžęřřka w 82. řęcže řiwjenja. řjes tym řo je wón
hiščcže ř Boha pschi dobrej řtrowořcži a cžikořcži, řak řo pschęzo
hiščcže wřhelke džęło řobu řastara, je wona hižo dľęřche řęta
řhętro cžęřpjata. řořtojnymaj jubęlnymaj mandžęřřkimaj
řo na řęju cžęřtnym dnju ř wjele řtronow najwutrobnisřche
řbožopřchecže wupraji.

ř **řubiju** běchu řo 7. meje duchowni řubijřřkeho zyrkwi-
neho wořřęřka do wořřęřęneje konferęzy řhromadžili pod
pschedřndřřtwom ř. řararja dr. řehringa-řohlandřřkeho. řchi-
tomny bě tež ř. zyrkw. radž. řořentranz. řednachmy wořę-
bje wo wukubľanju mladžiny a džęczi w ewangelřkim duchu;
ř nich ma nam, našchim wořřadam, našchęj zyrkwi, našchemu
ludej wurořcž nowy pschichod, řbožowny pschichod noweje wę-
ry, a my mamy řo wo to řtaracz, řo to řak. řohodla ma byčž
řtarřřisřki dom přęřnja a řakřadna nabožna wučęřnja! ře-
hodla ma řo w řchulach džęcžom pořkicžecž prawa nabožna
wucžba! řehodla dnrbya džęczi porjadnje wopřtowacz řo-
že řkřžby řa džęczi a dozřla Bože řkřžby! řehodla ma řo
konfirmęrowana mladžina wobdžęlicž na rořřęcžowanjach a
bibliřřkich hodyřinach a Božich řkřžbach a řo tež řhromadžicž we
řchęřcžijansřkich towarřtwach. řa to wřcho řtaracz ma řo řaž
řřla wořřada, řak tež kóždy jenotliwy!

ř **řubina.** řa hłownej Božęj řkřžbje w řlówřtrřkeje
zyrkwi wušna řo tu dořalny řatolřki řapľan řnton řęřchke
k ewangelřkeje zyrkwi, pschęřtupiwřhi ř romřřko-katolřskeje zyrk-
wje k ewangelřkeje. Bě hacž řem 9 řět ř kapľanom w katolřkeje
zyrkwi był. —

ř **řisřtowanje:** ř. w ř. řa řwřatki. — řa řswjatu řro-
řizu? —

ř **řamokwity** ředaktor řarar řyřgacz w řořaczřach.